

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/155/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716200956
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8716200956.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcov: 1/ K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX N., 2/ H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX N., obaja právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 510 722 proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 54209790, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 857,85 eura s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 10C/35/2016-38 zo dňa 25.05.2016 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1/ a 2/ rade v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 195,- eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eura, a to prevádzkovateľovi systému Slovenská pošta, a.s., Centrum vysporiadania finančných transakcií, Oddelenie spracovania agend, Turzová 1, 042 21 Košice v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko strán sporu, výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 451, § 52 ods. 1, 2 a 4, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že predmetom konania bola zaplatenie sumy 857,85 eura s prísl., a to na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a právnym predchodcom žalobcu dňa 31.12.2008, ktorý bol poskytnutý žalovaným žalobcom vo výške 1.659,70 eura. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že zaplatili celkom 2.517,55 eura. Namietali, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonom požadované náležitosti, a to podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tým, že neobsahovala konečnú splatnosť úveru, a preto sa podľa § 4 ods. 3 druhá veta citovaného zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu sa žalobcovia domáhali vrátenia rozdielu medzi navyše zaplatenou sumou úveru a sumou poskytnutou úveru v žalovanej sume 857,85 eura. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania s tým, že uviedol, že žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej dobe,

od vykonaných úhrad žalobcami na splácanie úveru. Navrhol žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov konania. Z prehľadu úhrad splátok súd prvej inštancie zistil, že časť žalovanej sumy je premlčaná, a to pokiaľ sa týka úhrady splátok do 25.06.2012, pretože tieto boli uskutočnené pred 01.02.2013, t.j. pred viac ako 3 rokmi od podania žaloby na súd dňa 01.02.2016. Avšak nepremičaná je zostávajúca časť žalovaných úhrad, a to splátok úveru počnúc odo dňa 27.12.2013 a končiac dňom 22.12.2014 spolu v sume 195,- eur. Táto časť žalovanej sumy bola žalobcami zaplatená v čase 3 rokov pred podaním žaloby na súd dňa 01.02.2016, a preto nie je premlčaná. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie po právnom posúdení uplatneného nároku, žalobe čiastočne vyhovel čo do zaplatenia sumy 195,- eur, lebo žalobcovia v tejto časti svoj nárok riadne preukázali a skutkovo a právne odôvodnili. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, ktorého sa dovolal v konaní. Vychádzajúc z toho, že dôvodom podania žaloby dňa 01.02.2016 na súd je vrátenie žalovanej sumy s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia, pre plynutie premlčacej doby a pre počítanie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby platia ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade premlčacia doba začala plynúť od 01.02.2013, t.j. 3 roky späť pred podaním žaloby na súd a skončila dňom podania žaloby na súd 01.02.2016. Časť žalovanej sumy, ktorá bola žalobcami zaplatená pred 01.02.2013 je premlčaná a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, súd k nej musel prioritne prihliadnuť. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O poplatkovej povinnosti žalovaného súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. z) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch tak, že žalobcovia ako spotrebitelia domáhajúci sa ochrany svojho práva zo spotrebiteľských vzťahov, boli od súdnych poplatkov osobne oslobodení a vzhľadom na výsledok konania, poplatková povinnosť v časti prisúdeného plnenia prešla na neúspešného žalovaného v zmysle § 2 ods. 2 citovaného zákona. Podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov je výška súdneho poplatku z prisúdeného plnenia najmenej 16,50 eura, ktorý má žalovaný zaplatiť v zmysle § 9 ods. 1, 3 citovaného zákona na účet prevádzkovateľa systému. O poplatkovej povinnosti súd prvej inštancie rozhodol podľa § 5 ods. 1 písm. h) citovaného zákona a lehota na zaplatenie súdneho poplatku je v súlade s § 8 ods. 4 citovaného zákona. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 s tým, že v danom prípade boli žalobcovia v spore úspešní vzhľadom na prisúdenú sumu oproti žalovanej sume na 23 % a ich neúspech bol 77 %, čo je zároveň úspech žalovaného. Výsledný pomer úspechu a neúspechu je 54 % v prospech žalovaného, avšak súd prihliadol v zmysle ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 k dôvodom hodným osobitného zreteľa, a to k tomu, že ide o vysporiadanie nárokov zo spotrebiteľského vzťahu, kde sú žalobcovia slabšou stranou, a preto výnimočne súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V zákonom stanovenej lehote podali proti rozsudku odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade. Namietali zamietavý výrok a výrok o náhrade trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Poukázali na to, že predmetom konania bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 857,85 eura. Súd prvej inštancie akceptoval ich argumentáciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak priznal len nárok vo výške 195,- eur, pričom v prevyšujúcej časti žalobu z dôvodu premlčania nároku, t.j. sumu vo výške 666,85 eura zamietol. S právnym názorom súdu prvej inštancie o premlčaní časti uplatneného nároku právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Podľa jeho názoru, na predmetnú vec je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, lebo na strane žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Poukázal na ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaný ako nebankový subjekt pôsobiaci na finančnom trhu viac ako 15 rokov neuvádza v zmluvách zákonom požadované náležitosti, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť danej zmluvy, najmä neuvádza údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaný ako odborník na finančnom trhu musí o týchto skutočnostiach ako ich následkoch vedieť a prinajmenšom s nimi musí byť uzrozmeneý. O tom, že zo strany žalovaného išlo celkom zrejme o úmysel bezdôvodne sa na ich úkor obohatiť svedčí žaloba spoločnosti CETELEM, a.s., Bratislava zo dňa 10.06.2013, konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14C/22/2013, v ktorom si žalovaný uplatňoval od žalobcov doplatenie sumy 414,05 eura a s prísl. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcov, právny predchodca žalovaného v čase uzatvárania zmluvy 31.12.2008, ako aj v čase podania žaloby vedel o absencii údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a napriek tomu minimálne vo forme nepriameho úmyslu v súdnom konaní si uplatňoval nedôvodné poplatky a úroky. Poukázal na iné rozhodnutia všeobecných súdov, v zmysle ktorých súdy akceptujú objektívnu 10-ročnú lehotu pri uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Namietal, že súd prvej inštancie sa s týmito rozhodnutiami náležite nevysporiadal. Uplatnený nárok v zamietavom výroku preto nepovažoval za premlčaný. Navrhol zmeniť napadnutý výrok a žalobe

vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

3. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s účinnosťou od 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadičova 2, 821 01 Bratislava, IČO: 47 258 713. K veci samej uviedol, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval trojročnú a nie desaťročnú premlčaciu dobu, nakoľko správne vyhodnotil, že v danom prípade sa žalovaný na úkor žalobcov neobohatí úmyselne. Odvolanie žalobcov nepovažoval za dôvodné. Poukázal na skutkový stav, ktorý vyplynul z výsledkov vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie s tým, že zdôraznil, že na daný prípad nie je možné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, lebo v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu bol účinný zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Tento zákon nedefinuje spôsob vyjadrenia konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. nedefinuje, aby poskytovateľ vyjadril termín konečnej splatnosti úveru dátumom. Spotrebiteľská ochrana nemá byť formálna, ale materiálna. Žalovaný v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal za to, že táto zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. O tom, že predmetná zmluva sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov rozhodol až prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný požadované údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalobcom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol. Žalovaný teda v kontexte uvedených skutočností nekonal vo vzťahu k žalobcom s úmyslom sa na ich úkor bezdôvodne obohatiť, ani nebol s týmto následkom uzročený, nakoľko mal za to, že zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobcom spotrebiteľský úver uzatvoril v súlade s v tom čase platnými právnymi predpismi. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok v zamietavom výroku. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Právny zástupca žalobcov sa k doručenému vyjadreniu k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/155/2016-72 zo dňa 27.04.2017, s právoplatnosťou od 29.05.2017 bolo rozhodnuté o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalovaného, spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísané v obchodnom registri M., pod č. F. M., konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel:Po, vložka č. XXXX/B.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 prvá veta zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania podľa Občianskeho súdneho poriadku so zachovaním princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, ktorých následky úkonov sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom načas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, s nariadením termínu verejného vyhlásenie rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 25.09.2017 (§ 378 ods. 1 v spojení § 291 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj s uplatnenými odvolacími námietkami žalobcov, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je zamietavý výrok súdu prvej inštancie o nepriznaní uplatneného nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 662,85 eura, z dôvodu premlčania tohto nároku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Uplatnené námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia preto nepovažoval za dôvodné.

7. K odvolaniu žalobcov ďalej uvádza, že súd prvej inštancie v danom prípade rozhodoval podľa právnej úpravy v znení účinnom do 30.06.2016, t.j. Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v § 120 ods. 1 je uvedená povinnosť strán sporu (vtedy účastníkov konania) označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť vyplývajúca z predmetného ustanovenia vyjadruje základné práva a povinnosti v občianskom súdnom sporovom konaní, ktorým je povinnosť strany sporu tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých strana sporu odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany, označiť dôkazy, ktorými chce strana sporu preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností, ako aj zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena. Povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je základnou povinnosťou strany sporu, a to najmä žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v písomnom vyjadrení k žalobe (čl. 15 spisu), ktoré vyjadrenie súd prvej inštancie doručil právnemu zástupcovi žalobcov (čl. 32 spisu). Právny zástupca žalobcov k predloženému vyjadreniu a vznesenej námietke premlčania nepredložil žiadne stanovisko. V danom prípade preto nemožno v odvolaní poukazovať na skutočnosti, ktoré bol povinný právny zástupca žalobcov preukázať v konaní pred súdom prvej inštancie, lebo súd prvej inštancie sa so vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku sčasti vysporiadal správne. Tvrdené skutočnosti o vedomosti žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch neboli preukázané. Ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka stanovuje objektívnu premlčaciu lehotu z titulu bezdôvodného obohatenia v rozsahu 3 rokov a pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Z obsahu spisu, ani z predložených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, z odôvodnenia žaloby, žiadne tvrdené skutočnosti týkajúce sa o preukázaní úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcov v konaní preukázané neboli. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale je potrebné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Dôkazné bremeno na preukázanie uvedenej skutočnosti spočíva na žalobcoch, ktorí musia preukázať, že úmysel bezdôvodne sa na ich úkor obohatiť na strane žalovaného v čase, keď sa žalovaný mal bezdôvodne obohacovať existoval. Takýto úmysel nemožno prezumovať, ale je ho potrebné riadne v rámci vykonaného dokazovania dokázať.

8. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie žalobcov proti výroku o trovách konania. Súd prvej inštancie správne v súlade s ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 o náhrade trov konania rozhodol. Navyše zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania postavenie žalobcov ako spotrebiteľov, ktorým vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a s poukazom na ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 z dôvodov hodných osobitného zreteľa k tejto náhrade žalobcov nezaviazal.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní vyplývajúcou z ust.

§ 255 ods. 1 CSP. Právny zástupca žalovaného si v písomnom vyjadrení k odvolaniu uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.